

Ciutat 4 d'agost de 1932.

Senyor President de l'Associació de Música da Cámara

Molt Senyor meu: amb tots els respectes deguts a la seva il·lustre persona em crec en el deure de fer-li unes manifestacions, confrontant en la seva mai desmentida amabilitat

M'hi enterat de qu'entre els artistes designats en principi per a col·laborar en el concert Falla n'hi han que si particularment em mereixen tots els respectes, el fet de pertànyer al comitè directiu d'una entitat enemiga nostra, els impossibilita al meu entendre, d'actuar en els concerts de Música da Cámara.

Ja fa temps Senyor President qu'en diverses ocasions, hi fet patent la meua disconformitat en qu'els concerts sien acaparats per gairebé sempre els mateixos artistes. Aquesta opinió meua no implica cap exclusió. Tots els valors són necessaris i les nostres entitats musicals, tenen el deure de proporcionar als nostres artistes, ocasió de manifestar-se sense exclusió de ningú, però amb la varietat indispensable per a la consolidació del art Català, que deu ésser obra de tots

Una llarga i a voltes dolorosa experiencia m'ha demostrat qu'en el moviment musical barceloní, hi ha un grup d'artistes de diverses especialitats que fins a finalitat es monopolitzen els concerts, amb evident perjudici d'altres artistes de reconegut talent que es troben en la impossibilitat de produir-se

Així, no es una mania meua. Aquest fet es conegut de tots els professionals barcelonins i a la mateixa Junta de la seva digna Presidencia, hi han eminentes artistes que no ho ignoren. Malgrat tenir la certesa de que molts simpatitzen amb les meues idees m'hi abstingut sempre d'accentuar la nota i en les meues intervencions, hi posat una cura especial en no ferir susceptibilitats tant en tot moment crear dificultats a la Directiva. El fet que motiva aquesta lletra, no crec que admeti discussió. Tots els senyors o senyores que formin part del Patronat de Cultura Musical no poden actuar en els concerts nostres. Sena distingos qu'en els moments en que la nostra entitat travessa una crisi, Música da Cámara donés satisfacció moral i material als capdavanters d'una entitat qu'en diverses ocasions ens ha demostrat el seu desafecte. El prestigi de la nostra entitat, no pot tolerar-ho.

Si els artistes per mi al·ludits, han presentat

llurs dimissions del Patronat de Cultura Musical, aleshores jo no faig cap oposició a les seves persones. El cas torna a entrar en el domini de les apreciacions i si jo crec que les seves actuacions són massa freqüents, la Directiva té perfecte dret a opurar-lo contrari sense que jo em molesti en lo més mínim si l'artista... o artistes (perquè un sol no es faig comprensible. Com algunes estrelles, porten quia) segueixen al Patronat de Cultura Musical, no poden actuar a Música de Càmera de cap de les maneres. La tenen un lloc on poden produir el seu talent i tindre una gran satisfacció en que l'elit els acompanyi però és indispensable que cadascun estigui a casa seva.

La entitat que més o menys nominalment dirigeixen, no ha tingut amb nosaltres la més elemental cortesia; ens ha creat dificultats quan hem volgut contractar artistes; ha sigut fundada contra nosaltres i segons declaració del senyor President en la darrera Junta General, és una entitat enemiga i forastera. Creu el senyor President, creuen els senyors de la Directiva que aquests artistes poden col·laborar en els nostres concerts?

Ja se qu'el senyor President em dirà que de vegades hi ha peheorns difícils de refusar. Em se de memòria, com se fan aquestes coses. Conec perfectament el seu mecanisme i fins n'hi he sigut testimoni. Comprens que en determinades ocasions, raons de delicadesa obliguin a sacrificar les pròpies conviccions però en aquest cas és inadmisible. El nostre amor propi, no pot tolerar qu'els nostres enemics actuem a música de Càmera contra la nostra voluntat.

Deu contra la nostra voluntat senyor President perquè en el darrer Consell General, vau fer una manifestacions que d'una manera claríssima implicaven l'apartament d'aquests artistes de les nostres audicions. El senyor President hi asseu plenament i l'assemblea al aprovarles tàcitament els hi dona caràcter d'acord no poden interpretar-se altrament les meves paraules i tots els reunits les empreguen perfectament sense que ningú i fes la més mínima objecció, ben al contrari.

Cap raó doncs per respectable que via pot fer variar una línia de conducta basada en la cordènia i en la qui estiguessen tots conformes. Si això es fa malgrat tot i es crea una situació delicada jo declino per endavant tota responsabilitat.

El saluda afectuosament i li desitja llargs anys de vida.

Antoni Laporta